

העותרת:

העמותה לשמירת ערכי המשפט (ע"ר)
ע"י ב"כ עו"ד שחר בן-מאיר
מרח' אבא הלל 12 רמת גן
טלפון: 03-6127878 ;
פקס: 03-6127979 ;

- נ ג ד -

המשיבים:

1. חה"כ בנימין נתניהו – ראש הממשלה
2. ממשלת ישראל
3. היועצת המשפטית לממשלה
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל: 02-6466590 ; פקס: 02-6467011
4. ז"ר יפעת בן חי שגב
אצל הרשות השנייה לרדיו וטלוויזיה
בית הדפוס 20 ירושלים
טל: 02-6556222
דוא"ל מזכירות: mazkirut@rashut2.org.il

עתירה למתן צו על תנאי וצו מוחלט וכן בקשה למתן צו ביניים

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת על ידי העותרת ליתן צו על תנאי המורה למשיבים 1-3 לבוא להתייצב וליתן טעם כדלקמן:

1. מדוע לא יקבע כבי' בית המשפט כי החלטת הממשלה מיום 24.3.26 על מינוי המשיבה מס' 4 כחברה וכיו"ר במועצת הרשות השנייה לרדיו וטלוויזיה (להלן: "המועצה") בטלה ומבוטלת, נוכח ניגוד העניינים של המשיב מס' 1 (להלן: "ראש הממשלה"), הן בהכללת הנושא של מינוי חברי המועצה על סדר היום של הממשלה, והן בהשתתפות שלו בהצבעה בנושא, בפרט, בשים לב לעבודה שמדובר בהפרת הוראות הסכם ניגוד העניינים של ראש הממשלה שהוא גם נאשם בתיק פלילי המתנהל בעת הזו בבית המשפט המחוזי בירושלים.

2. מדוע לא יקבע כבי' בית המשפט כי כל חברי הממשלה היו והינם מנועים, נוכח המניעות כאמור של ראש

הממשלה מלקבל החלטה ולהצביע על המינוי של המשיבה 4 לתפקיד חברת המועצה או יו"ר המועצה, וכי לכן גם כל הצבעה נוספת שנערכה בממשלה לאחר מכן באותו נושא, אין בה כדי לרפא את הפגם האמור.

3. מדוע לא יקבע כבי"ב בית המשפט כי נאסר על כל חברי הממשלה לדון ו/או להכריע במינוי של המשיבה מס' 4 בחברה או כיו"ר במועצה, משום שניגוד העניינים של ראש הממשלה, חל ואמור לחול על כלל חברי הממשלה לנוכח המניעות המוסדית החלה עליהם, כפי שיוסבר בהמשך.

כן יתבקש כבי"ב בית המשפט לאחר מתן צו על תנאי ליתן צו מוחלט כאמור לעיל.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרת ובשכ"ט עו"ד.

בקשה למתן צו ביניים

נוכח האמור בנימוקי העתירה, נוכח המשמעות של הפגיעה בשלטון החוק ובחופש העיתונות בכך שמינוי של יו"ר המועצה המפקחת על שידורי חדשות נעשה תוך הפרת החוק והפרה של הסדר ניגוד המהווה לכאורה עבירה של הפרת אמונים, מתבקש כבי"ב בית המשפט ליתן צו ביניים עד להכרעה בעתירה, אשר מקפיא את המינוי של המשיבה מס' 4 בחברת מועצה וכיושבת רש המועצה. צו כאמור לא יפגע בהמשך תפקוד המועצה ללא המשיבה מס' 4, ולכן במאזן הנוחות יש מקום למתן צו ביניים כאמור.

ואלו נימוקי העתירה:

הצדדים לעתירה:

1. העותרת היא עמותה רשומה אשר פועלת מאז 2019 ועיקרי מטרותיה הן להגן על שלטון החוק, ועל עצמאות מערכת המשפט.
2. המשיב מס' 1 חה"כ נתניהו הוא ראש הממשלה אשר היה והינו נגוע בניגוד עניינים מהותי בהליכים של מינוי המשיבה מס' 4 לתפקיד במועצה.
3. המשיבה מס' 2 היא ממשלת ישראל אשר לטענת העותרת, כפי שיפורט בעתירה זו, **כל חבריה** נמצאים בניגוד עניינים הנובע מזה של ראש הממשלה.
4. המשיבה מס' 3 היא היועצת המשפטית לממשלה.
5. המשיבה מס' 4 היא מי שהייתה מועמדת לתפקיד חברה במועצה ולתפקיד יושבת ראש המועצה, ונבחרה לתפקיד כאמור בהחלטות הנגועות לטענת העותרת בניגוד עניינים חמור הן של ראש הממשלה והן של כל חברי הממשלה, ומצורפת כמשיבה נוכח היותה מי שעלולה להיפגע מקבלת העתירה.

מיצוי הליכים

6. העותרת שלחה ביום 30.3.26 מכתב מיצוי הליכים בקשר למינוי של המשיבה מס' 4 לתפקיד יו"ר המועצה, בה פירטה את הטענות כפי שיפורטו בעתירה זו.

מצ"ב העתק המכתב מסומן כנספח 1.

7. המכתב לא נענה עד למועד הגשת עתירה זו.

8. יצוין כי כנגד המינוי של המשיבה מס' 4 וכן כנגד מינויים נוספים למועצה הוגשו עד כה 3 עתירות: ע"י ארגון העיתונאים - בג"צ 63904-03-26 ארגון העיתונאים והעיתונאיות בישראל (ע"ר) נ' ישראל ואח', על ידי חברת חדשות אשר עליה המועצה אמורה לפקח - בג"צ 64783-03-26 חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל ואח', ועל ידי עותרת ציבורית - בג"צ 75014-03-26 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל ואח'.

9. יצוין כי העתירה האחרונה הנ"ל, הוגשה אף לאחר שניתנו החלטות לתגובה בעתירות הקודמות ונקבע כי שלוש העתירות ידונו יחדיו, ראו החלטת כב' השופט שטיין בבג"צ ארגון העיתונאים מיום 30.3.26.

10. העתירה דנן מתמקדת בטענה משפטית אשר **לא נטענה** בשלוש העתירות הקודמות והיא, המניעות של **כל חברי הממשלה** מלהחליט על המינוי של המשיבה מס' 4, נוכח המניעות של ראש הממשלה. העתירה דנן מוגשת טרם שחלף המועד להגשת תגובות מקדמיות לעתירות הקודמות, מועד שנקבע בהחלטות כב' השופט שטיין ליום 26.4.26.

11. בנסיבות אלו, של קיומן של טענות חדשות בעתירה שלא נטענו בעתירות הקודמות ושל הגשת העתירה בשלב מוקדם וטרם הגשת תגובות מקדמיות לעתירות הקודמות, הרי שמתקיים הכלל שנקבע בדיון נוסף על "**הלכת כספיי**" (דנג"צ 1601/24 התנועה למען איכות השלטון בישראל ו-89 אח' נ' מבקר המדינה) וראוי ונכון לקבל עתירה זו ולשמוע את טענות העותרת דכאן.

12. אומנם מכתב מיצוי ההליכים נשלח זמן מועט לפני הגשת העתירה, ובנסיבות אחרות היה על העותרת להמתין זמן ארוך יותר למענה, אולם כידוע, כאשר הוגשו כבר עתירות קודמות באותו עניין, הגם שמדובר כאן בטענות חדשות, מטבע הדברים שלא יינתן מענה פרטני לטענות כאן, נוכח העובדה שכבר תלויות ועומדות עתירות נוספות בדיוק באותו עניין, ומטבע הדברים מענה בעניינן כבר מצויה בהכנה.

13. נוכח כל האמור לעיל, מתבקש כב' בית המשפט, ובמיוחד נוכח החידוש שבטענות בעתירה דכאן, לקבל ולדון בעתירה זו.

החלק העובדתי

הסדר הניגוד של ראש הממשלה

14. ביום 28.1.2020 הוגש כנגד חה"כ נתניהו כתב אישום לבית המשפט המחוזי בירושלים בגין עבירות של לקיחת שוחד ומרמה והפרת אמונים בפרשת "4000", ובגין עבירות של מרמה והפרת אמונים בפרשות "1000" ו-"2000", אותן ביצע לכאורה במהלך כהונתו כראש הממשלה וכשר התקשורת - ת.פ. 67104-01-20 (להלן: "**התיק הפלילי**").

15. התיק הפלילי המתנהל גם בימים אלו, נמצא לקראת סיום חקירתו הנגדית של חה"כ נתניהו, אשר מעיד כעד הגנה בתחילת פרשת ההגנה כנאשם מס' 1 בתיק.

16. ביום 2.11.2020 הודיע היועץ המשפטי לממשלה דאז, לראש הממשלה, על הוראות של הסדר ניגוד עניינים הנוגע אליו נוכח היותו נאשם בתיק פלילי כאמור לעיל (להלן: "**הסדר הניגוד**").

מצ"ב העתק הסדר הניגוד מסומן כנספח 2.

17. בית משפט נכבד זה קבע במסגרת בג"צ 3056/20 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה (להלן: "עניין הסדר הניגוד" אליו עוד נדרש בהמשך), כי הסדר ניגוד העניינים שנערך על ידי היועץ המשפטי לממשלה כפועל יוצא מההליך הפלילי המתנהל נגד ראש הממשלה, הוצא בסמכות ומחייב את ראש הממשלה.

18. בהסדר הניגוד נאסרה על ראש הממשלה כל מעורבות בכל עניין הנדון בממשלה בקשר עם עד במשפט. כמו כן נאסר עליו לעסוק בנושאים רגולטוריים של משרד התקשורת (הכל, כמפורט בהסדר הניגוד).

19. הסדר הניגוד עומד וממשיך לעמוד בתוקפו גם כעת.

20. כפי שנראה בהמשך הדברים, הסדר הניגוד הופר על ידי ראש הממשלה, באופן בוטה ומובהק.

המשיבה 4 כעדת תביעה במשפט

21. המשיבה מס' 4 ד"ר יפעת בן חי שגב, הינה עדת תביעה בתיק הפלילי ושמה נקוב במפורש ברשימה מצומצמת של עדים מבין כלל העדים בהליך, המצורפת להסדר הניגוד.

22. היותה של המשיבה מס' 4 עדת תביעה בתיק הפלילי, לא הייתה לשם מתן עדות טכנית או שולית אלא עדות חשובה להוכחת האישומים שבתיק 4000.

23. המשיבה מס' 4 שימשה במועדים הרלבנטיים לכתב האישום כנגד חה"כ נתניהו, כיו"ר מועצת הכבלים והלווין. בשנת 2015 נדרש מר שאול אלוביץ' (הנאשם מס' 2 בתיק הפלילי) לאישור של משרד התקשורת ושל מועצת הכבלים והלווין, לעיסקה בה מכר מר אלוביץ' (דרך חברה פרטית בבעלותו) לחברת בזק (חברת ציבורית שבשליטתו) מניות שבבעלותו המהוות כמעט מחצית מהון המניות של חברת יס (חברת שידורים באמצעות לוויין). באופן זה, בעיסקת בעל עניין ברורה (כאשר אלוביץ' נמצא הן בצד המוכר והן בצד הרוכש) זכה אלוביץ' לקבל תמורה הקרובה למיליארד ₪ לה היה זקוק כאוויר לנשימה נוכח היקף החובות שלו, שמרביתם נבעו מרכישת השליטה על ידו בבזק.

24. לפי כתב האישום, במסגרת יחסי השוחד שבין חה"כ נתניהו לאלוביץ', נזקק אלוביץ', הן נוכח מצבת החובות שלו, והן נוכח קביעות רגולטוריות, לאישור העיסקה במועד מוקדם ביותר האפשרי, ולכן הוא פעל באמצעות אנשיו במשרד התקשורת לרבות שלמה פילבר מנכ"ל משרד התקשורת הנכנס, לקדם עבור אלוביץ' את אישור העיסקה, זאת גם תוך סטיה שאינה מוסברת מעקרונות שקבע משרד התקשורת, ואשר אושרו כמסמך מדיניות של הממשלה משנת 2012, לפיהם לא תקודם עיסקה כאמור טרם שבזק תבצע (מה שלא ביצעה עד אז ולא בהמשך) את רפורמת השוק הסיטונאי, ועד שזו תתבסס באופן שיטיב עם הציבור בישראל.

25. כך נאמר על עניין זה בסעיף 74 לכתב האישום המתוקן כנגד הנאשמים בתיק הפלילי:

"ביום 23.6.2015 נמסרו לנאשם נתניהו המלצת מועצת הכבלים והלווין לאשר את העסקה, וכן המסמכים האחרים שנדרשו לצורך אישור היתר העברת השליטה. עוד באותו יום חתם הנאשם נתניהו על אישור העברת השליטה תוך שהוא מודע לכך שהאישור קודם על ידי פילבר, על פי הנחייתו, על מנת להיטיב עם הנאשם אלוביץ' ובהתאם לציפיותיו וצרכיו של הנאשם אלוביץ'".

26. המשיבה מס' 4 הייתה אמורה להעיד על המהלכים שבוצעו לשם מתן האישור במהירות חריגה ביותר על ידי מועצת הכבלים והלווין, ועל הפעולות שבוצעו על ידי בעלי תפקיד מטעם נתניהו על מנת שהאישור ינתן במהירות מיוחדת.

27. המשיבה מס' 4 העידה כך במסגרת החקירות שלה כעדה במשטרה (ולא כחשודה), ועל בסיס הדברים שהעידה נוסח כתב האישום בהקשר זה.

28. המשיבה מס' 4 הגיעה למתן עדותה בתיק הפלילי החל מיום 13.12.2022, ומיד עם תחילת עדותה נתברר לתביעה בתיק הפלילי כי היא עדה עוינת אשר סותרת דברים שמסרה במפורש במשטרה, ומעלה טענות כרימון כנגד אופן החקירה, כאילו הייתה מומחית לעניין זה.

29. נוכח זאת ביקשה התביעה להכריז עליה כעדה עוינת מיד בסמוך לתחילת עדותה (עמ' 21535 לפרוטוקול):

ת. סליחה, אני אומר פה דבר קשה. אני לא אמרתי הרבה דברים בריענון, אני חיכיתי לכבוד השופטים כדי לומר את דבריי כי אין לי אמון במערכת הזאת לאחר החוויה הזאת.
ש. אני מבקשת להכריז על העדה כעדה עוינת נוכח הדברים שלה.
ת. עוינת למה? לאמת?
ש. סליחה. זה לא עניין שלך. זו אמירה משפטית.
ת. אני עוינת לאמת?
ש. לא אמרתי שאת עוינת לאמת. מה האמת, בית המשפט,

30. לאור האמור לעיל התיר בית המשפט הדין בתיק הפלילי לחקור את המשיבה מס' 4 בחקירה נגדית כבר בשלב החקירה הראשית.

מצ"ב העתק הפרוטוקולים מימים 13-14.12.2022 של חקירת המשיבה מס' 4 מסומנים **כנספח 3**.

31. אם כן, המשיבה מס' 4 בהיותה עדה במשפט הפלילי של ראש הממשלה, חזרה בה, במהלך עדותה מדברים שמסרה במשטרה קודם לכן. יצוין כי היא לא הייתה העדה או העד היחיד שנהגו כך. מר שלמה פילבר שהיה עד מדינה אף הוא חזר בו מעדותו במשפט, ונוכח זאת בוטל הסכם עד המדינה שנערך עימו וככל הידוע שוקלת הפרקליטות להעמידו לדין.

32. מדוע החליטה המשיבה מס' 4 לחזור בה מדברים שמסרה במשטרה, להעיד אחרת בבית המשפט, לא ניתן לדעת, אך אפשר רק לשער. הייתכן שהביטוי "יודעת היכן מרוחה החמאה", מתאים לכך?

33. האמור לעיל נכלל כאן על מנת להסביר את חומרת הדברים, אולם נדגיש: **גם אם לא הייתה המשיבה מס' 4 סותרת דברים שמסרה במשטרה, הרי שאחת ששמה נכלל ברשימת העדים המצורפת להסדר הניגוד (עוד קודם להיפוך בגרסתה), חלות בעניינה המגבלות המוטלות מכח הסדר הניגוד**

34. נציין כבר כעת, למרות שעדותה של המשיבה מס' 4 נסתיימה, היא עדיין בגדר עדה במשפט, שכן בהתאם להוראות סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב – 1982 (להלן: "חסדפ"):

סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד – ואפילו כבר נשמעה עדותו בפני בית המשפט – ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית המשפט

35. על כן עדיין המשיבה מס' 4 עדיין מהווה עדה במשפט לכל דבר ועניין ומי מהצדדים או בית המשפט, יכול ורשאי לקרוא לה שוב לעדות.

36. יצויין כי לאחר שינוי עדותה של משיבה מס' 4 לטובת הנאשם נתניהו, היא מונתה לדירקטורית בחברת הדואר בעת שהייתה חברה ממשלתית (בעלת סיווג רשות החברות הממשלתיות הגבוה ביותר, 10, עובדה המשליכה על גובה הגמול שמקבל דירקטור), ולאחר שהחברה הופרטה, מונתה המשיבה מס' 4 בתקופת ממשלת נתניהו כדירקטורית מטעם הרשות השנייה בדירקטוריון חברת החדשות של חברת רשת 13. בסוף שנת 2025 התפטרה, על פי פרסומים, בשל "נסיבות אישיות".

37. עוד יצויין כי תביעת לשון הרע אשר הגישה המשיבה מס' 4 כנגד העיתונאים גיא פלג ועמליה דואק על דיווח ביחס למינוי שלה כדירקטורית בדואר, עם ההקשר של שינוי עדותה נדחתה - ת"א (תל אביב-יפו) - 64762-01-24 ד"ר יפעת בן חיי-שגב נ' גיא פלג.

38. ודוק, מאליו מובן, כי מצב דברים שבו עדת תביעה משנה את עדותה בבית המשפט לעדות בעד נאשם, אשר זמן לא רב לאחר מכן בוחר בה לתפקיד ציבורי בכיר ביותר, מהווה פגיעה אנושה באמון הציבור. סיום עדותה, וגם אם לא תשוב ותעיד, לא משנה במאום פגיעה קשה זו, להיפך. משכך, ובנסיבות אלה, מקבל הסדר הניגוד משמעות נוספת- הסדר שנועד אף למנוע ולו טענות בענין הקשר שבין העדות ובין המינוי לתפקיד.

בקשת "החנינה"

39. ביום 30.11.25 הגיש חה"כ נתניהו מכתב לנשיא המדינה אשר הוותר כ"בקשה לחנינה". בפועל אין המדובר בבקשה לחנינה, אלא המדובר במכתב נטול כל הודאה, הכולל האשמות שווא בלתי מבוססות בגורמי התביעה והחקירה בישראל, ואשר לפיו משוכנע חה"כ נתניהו כי סיום המשפט יביא לזיכוי מוחלט שלו.

מצ"ב העתק המכתב לנשיא המדינה מסומן כנספח 4.

40. באופן שאינו מקרי, ולכך חשיבות בהקשר עתירה זו, ביום 19.10.25 שלחו כל שרי מפלגת הליכוד החברים בממשלתו של חה"כ נתניהו, מכתב מטעמם אל נשיא המדינה, חתום על ידם, לפיהם הם קוראים לו להעניק "חנינה" לחה"כ נתניהו, תוך שהם מהדהדים, בתמצית כמובן, את טענות חה"כ נתניהו במכתבו שלו לרבות טענות כנגד מערכות אכיפת החוק בקשר לתיק הפלילי.

מצ"ב העתק מכתב השרים מיום 19.10.25 מסומן כנספח 5.

41. יש לומר אם כן, כי כל שרי הממשלה מטעם הליכוד, התערבו באופן ישיר שלא לומר בוטה (ולא בפעם הראשונה), בתיק הפלילי של ראש הממשלה, הביעו את דעתם היטב ביחס לתיק הפלילי, וציינו, באופן רשמי ולא רק כהבעת דעה אישית, את דעתם על גורמי אכיפת החוק, על המשפט עצמו על סיכויי ההרשעה, ועל רצונם להביא ל"הפסקת המשפט".

42. כאמור, לעובדות אלו ביחד עם דברים נוספים, ישנה חשיבות לטענות על ניגוד העניינים המשתרע על כל חברי הממשלה, ולא רק על ראש הממשלה.

הפרת הסדר הניגוד על ידי ראש הממשלה

43. ביום 8.1.26 עמדה להסתיים כהונת מועצת הרשות השניה לרדיו ולטלוויזיה.

44. ההליכים לאישור חברי מועצה החלו עוד קודם לכן.

45. ביום 27.1.26 נשלח מכתב מאת יו"ר הועדה לבדיקת מינויים לפי חוק החברות הממשלתיות, כבי השופטת בדימוס דותן, אל שר התקשורת בה פורטו שמות המועמדים והמועמדות להיבחר כחברי המועצה, ובהם גם המשיבה מס' 4.

מצ"ב העתק המכתב מסומן כנספח 6.

46. ביום 24.3.26 נתקיימה ישיבת ממשלה, אשר אחד הסעיפים שעל סדר יומה היה מינוי של חברי המועצה.
47. קודם לישיבה, נשלח מכתב מאת הייעוץ המשפטי לממשלה בנוגע לסעיף זה שעל סדר היום, בו נתבקשה הממשלה שלא להחליט בעניין כעת שכן הייעוץ המשפטי טרם השלים בדיקות עובדתיות ומשפטיות הנוגעות להצעת ההחלטה.

48. הממשלה התעלמה מפניה זו, וראש הממשלה בעצמו החליט על הכללת הסעיף בסדר היום של הממשלה על אף עמדת הייעוץ המשפטי.

49. לא זו בלבד שח"כ נתניהו הורה על הכללת הנושא על סדר היום אלא אף נטל חלק בדיון ובהצבעה על ההחלטה למנות את חברי המועצה ובהם ובראשם את המשיבה מס' 4 עדה במשפטו הפלילי.

מצ"ב מקטע מפרוטוקול החלטות הממשלה מיום 24.3.26 מסומן כנספח 7.

50. העלאת הנושא על סדר היום על ידי ראש הממשלה, ההשתתפות שלו בדיון והצבעתו בעד המינוי כחלק מההחלטה, מהווים הפרה ברורה של הוראות הסדר הניגוד המחייבות אותו נוכח היותו נאשם בתיק הפלילי.

51. זו גם דעת הייעוץ המשפטי לממשלה כפי שנמסרה במכתב המשנה ליועצת המשפטית לממשלה, ד"ר גיל לימון במענה ששלח ביום 27.3.26 לחברות כנסת אשר פנו אליו בנושא זה.

מצ"ב מכתבו של ד"ר גיל לימון מסומן כנספח 8.

52. בתגובה למכתבו של ד"ר לימון (נספח 8 לעיל) נשלח ביום 30.3.26 מכתב מאת מזכיר הממשלה, אשר מהווה – לגישתו של מזכיר הממשלה – מענה לקביעה בדבר הפרת ראש הממשלה את הסדר הניגוד.

מצ"ב מכתב מזכיר הממשלה מסומן כנספח 9.

53. נזכיר שוב, אגב מכתבו זה של מזכיר הממשלה, המתיימר להיות "יועץ משפטי" מטעם עצמו לממשלה, כי הטענה במכתבו זה, כי עדותה של המשיבה מס' 4 נסתתמה ולכן נסתתמה גם המניעות של ראש הממשלה בקבלת החלטות לגביה, אין בה ממש נוכח הוראת סעיף 167 לחסדפ שנוכר לעיל, לפיה עדיין ישנה אפשרות כי המשיבה מס' 4 תיקרא למתן עדות. כך, אין ממש גם בטענות נוספות המועלות במכתבו של מזכיר הממשלה אולם מכיוון שלא זה המוקד של העתירה כדאן, לא נרחיב עליהן את הדיבור בשלב זה, אלא נסתפק בחזרה על דברים שנאמרו בהסדר הניגוד, כי מזכיר הממשלה:

"... אינו אמור לשרת, מתוקף תפקידו, את ראש הממשלה באופן אישי, אלא את הממשלה בכללותה. מטעם זה, נבקש להדגיש כי על מזכיר הממשלה להימנע מלפעול לפי הנחיית ראש הממשלה, באותם נושאים שראש הממשלה מנוע מלעסוק בהם, כמפורט לעיל. בהקשרים אלו, יהיה על ראש הממשלה להימנע מלהנחות אותו."

54. לאחר דברים אלה, ככל הידוע לעותרת, נתקיימה במועד שאינו ידוע לה ישיבת ממשלה נוספת, או אולי קבלת החלטה ללא ישיבה, בא אושרר – לעמדת הממשלה – מינוי של חברי המועצה, זו הפעם ללא השתתפות ראש הממשלה חה"כ נתניהו.

55. לגישת העותרת, כפי שתפורט להלן, אין לכך כל נפקות ביחס לטענות נשוא עתירה זו, שכן נוכח ההשתתפות הראשונה של ראש הממשלה בדיון ובהחלטה מעידה לשאר חברי הממשלה על רצונו במינוי.

56. לטענת העותרת, ונוכח כל המפורט לעיל, ובהתאם לפסיקת בית משפט נכבד זה, יש לבטל את שתי החלטות הממשלה אשר מינו את חברי המועצה, בהתייחס לחברת ויושבת ראש המועצה, המשיבה מס' 4, ויש לקבוע ולפסוק כי כל חברי הממשלה מנועים ונמצאים אף הם בניגוד עניינים ביחס להחלטה על מינוי המשיבה מס' 4 לחברת המועצה וכיושבת ראש המועצה, הכל כפי שיפורט להלן בחלק המשפטי.

החלק המשפטי

הנסיבות דהיום

57. מלכתחילה המצב בו נאשם בפלילים, על עבירות שביצע במהלך תפקידו כראש ממשלה וכשר תקשורת הוא מצב **בלתי סביר לחלוטין** (ובוודאי שהוא עולה כדי מצב דברים חריג, נדיר ומיוחד). כך אומר כב' השופט מזוז בבג"צ 2592-20 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פסקאות 1 ו 9 לחוות דעתו:

"אכן, המציאות בה נאשם בפלילים בעבירות חמורות מתחום טוהר המידות מקים ממשלה ועומד בראשה, מעוררת קושי ציבורי-מוסרי שקשה להפריז בעוצמתו. מציאות כזו משקפת משבר חברתי וכשל מוסרי של החברה ושל המערכת הפוליטית בישראל.

...

השיקול בדבר "פגיעה באמון הציבור" כתוצאה ממעשים של פגיעה בטוהר המידות של פרנסי הציבור, עליו עמד בית משפט זה בפסיקה העניפה הנוגעת להפעלת שיקול דעת בקשר עם מינוי או הפסקת כהונה, אינו בגדר דברים בעלמא לתפארת המליצה. מדובר בשיקול כבד משקל -

"... ה'פגיעה באמון הציבור' אינה פראזה ערטילאית של משפטנים, מדובר בדבר מאוד מוחשי - בערעור עצם הלגיטימיות של השלטון ושל החלטותיו בעיני הציבור ופגיעה ביכולת המשילות של מערכות השלטון. שלטון שאינו נהנה מאמון ציבורי, לא יכול לקבל החלטות קשות מתחייבות ולבצע אותן.

... המשטר הדמוקרטי מבוסס על 'אמנה חברתית' לפיה נבחר העם הם 'משרתי הציבור', האמורים לפעול לטובת האינטרס הציבורי, ולא לטובתם הם ולטובת מקורביהם, ולשם כך מוענקות להם סמכויות נרחבות; זאת, להבדיל ממשטר אבסולוטי, בו העם הוא הנתין של השליט והמשרת את הצרכים והאינטרסים של השליט. מקום שהקוד האמור העומד ביסוד האמנה החברתית נשבר, והציבור חש שנבחריו פועלים לטובתם האישית ולא לטובת

הציבור, נפרמים התפרים המחזיקים את האמנה החברתית, ומתערערת הלגיטימיות של השלטון בעיני הציבור...

ולבסוף - שחיתות שלטונית עלולה גם לשמש אמתלה לאי-כיבוד חוק על ידי הפרט, בכל תחומי החיים. כל אדם עשוי לעמוד בפני פיתוי שלא לכבד את החוק, כגון על ידי העלמת מס. במציאות של שחיתות שלטונית עשוי האזרח לומר לעצמו 'אם השלטון מושחת, זה בסדר שאני אעלים הכנסות ולא אשלם מסים, שהרי הכסף מגיע ממילא לכתובת הלא-נכונה' (רע"פ 3292-15 לחיאני נ' מדינת ישראל (17.11.2015), בפסקה 7 לפסק דיני).

על כן, השיקול של פגיעה באמון הציבור ברשויות השלטון הוא אפוא שיקול ראוי העשוי בנסיבות מתאימות לבסס כללים משפטיים והכרעות שיפוטיות. אך אין זה מצב הדברים בסוגיה דנן, כמפורט לעיל."

58. וכך כב' השופטת ברק ארז (פיסקה 1 לחוות דעתה) :

"האם אין פסול בכך שחבר כנסת המועמד לתפקיד ראש הממשלה יהיה מי שהוגש נגדו כתב אישום חמור? העתירות שהוגשו בעניין זה נדחו. אכן, זוהי "השורה התחתונה" של פסק דיננו. אולם, לא רק היא חשובה. דחיית העתירות משקפת את התפקיד המצומצם של הביקורת השיפוטית על החלטות שמקבל הרוב הפרלמנטרי לצורך הקמת ממשלה. היא מבטאת את התפיסה כי לא כל נורמה ניתנת לאכיפה שיפוטית. אין בה משום "הכשר" נורמטיבי וערכי לתוכן של החלטות שעליהן נסבה העתירה."

59. בית משפט נכבד זה פסק בזמנו בהליך זה כי אין בנמצא מסגרת חוקית או חוקתית על מנת למנוע בחירה על ידי חברי הכנסת של נאשם בפלילים לכהן כראש ממשלה, אך כל חברי ההרכב עמדו על הבעייתיות שבכך.

60. מבלי להתיימר ולמצות, דברי הימים מאז ניתן פסק הדין בעניין הרכבת הממשלה, מצביעים כי, בנסיבות הידועות לנו כעת, יתכן וכיום הייתה ההכרעה אחרת.

61. אולם, כך או אחרת, אין ספק כי כהונת ראש ממשלה בעודו נאשם בפלילים הוא מצב דברים חריג ומיוחד שמחייב הקפדה יתרה על יישומו של הסדר הניגוד, שמהווה נדבך אחד (אך בוודאי לא יחיד) של שלטון החוק. מטרתו של הסדר הניגוד, בין היתר, היא להכפיף את ראש הממשלה למערכת של בקרות, איזונים ובלמים, ומשכך, את הפרתו הבוטה של הסדר הניגוד על ידי ראש הממשלה, אין לפרש אלא כחוליה נוספת בשרשרת מעשיה של הממשלה שכוונתם ותכליתם הברורה היא ניתוף כל הבלמים והאיזונים, ופגיעה וריסוק הרשות השופטת ושלטון החוק.

כך סירוב לכנס את הועדה לבחירת שופטים לשם בחירה של נשיא לבית המשפט העליון – בג"צ 1711/24 התנועה לאיכות השלטון נגד שר המשפטים,

כך סירוב של שר המשפטים לשתף פעולה עם נשיא בית המשפט העליון לשם מינוי שופטים ובעלי תפקיד ברשות השופטת – בג"צ 27381-07-25 זולת - לשוויון זכויות-אדם נ' ממשלת ישראל,

כך סירוב של שר המשפטים לכנס את הוועדה לבחירת שופטים לשם בחירת עשרות שופטים לתקני שיפוט חסרים - בג"צ 79117-07-25 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' שר המשפטים,

כך ניסיון של הממשלה כולה להדיח ללא כל הנמקה ראויה ובהליך לא חוקי את היועצת המשפטית לממשלה - בג"צ 18225-06-25 כרמי גילון ו-37 אח' נ' ממשלת ישראל,

כך הפסקה שלא כדין של כהונת ראש שירות הביטחון הכללי - בג"צ 54321-03-25 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל,

כך הניסיון לבטל את עילת הסבירות במשפט המינהלי - בג"צ 5658/23 התנועה לאיכות השלטון נ' הכנסת.

כך הניסיון לשנות את הרכב הוועדה לבחירת שופטים, באופן שנקודת האיזון של מינוי שופטים תועבר מהדרג המקצועי המשפטי לדרג הפוליטי - בג"צ 70604-03-25.

62. ועוד ועוד כל ההליכים הללו, ואחרים, אשר חלקם עוד תלויים ועומדים אך ניתן בהם צו על תנאי, אינם בגדר אוסף מקרי של פסיקות רנדומליות. מדובר בפסיקות ברורות העוסקות בפעולות של הממשלה אשר תכליתן לפגוע בשלטון החוק. המדובר בשיטת פעולה הנקוטה בידי הממשלה מאז כינונה, ממשלה בראשות נאשם בפלילים בעת שמשפטו מתנהל, אשר בה מבקשת הממשלה לפגוע במערכת המשפט, לפגוע בעקרונות הבסיסיים של שלטון החוק, ולכוון שלטון נטול כל ריסונים ובלמים.

63. על המשמעות של חלק מהדברים עמדה כב' הנשיאה חיות בנאום מיום 12.1.23 בכנס העמותה למשפט ציבורי:

"מדובר בשלילת כלים משפטיים השייכים לציבור, שקיימים עבור הציבור, ושמופעלים על ידי בית המשפט לטובת הציבור. בעזרת כלים אלה מעניק בית המשפט סעד לכל מי שנגרם לו עוול המצריך תיקון, ושומר על שלטון החוק ועל זכויות אדם שהינם עקרונות יסוד של הדמוקרטיה"

64. לא ניתן להתעלם מצבר מעשים אלו ואחרים. כהונתו של נאשם בפלילים כראש ממשלה, עם יכולתו הבלתי מוגבלת כמעט להשפיע ולכוון את פעולות הממשלה (ועל כך עוד להלן) היא היא אשר מייצרת את מכלול המעשים שתכליתם לפגוע בשלטון החוק ובמערכת השיפוט, והטעמים לכך, ככל הנראה, אינם מנותקים לתיק הפלילי.

65. ממציאאות זו לא ניתן ולא נכון יהיה להתעלם, ויש לה בוודאי נפקות לשאלות המשפטיות שבפנינו. כפי שאומר כב' הנשיאה עמית בדנג"צ 70105-05-25 ממשלת ישראל נ' מכון לואיס ברנדייס לחברה, לכלכלה ולדמוקרטיה, המסלול האקדמי המכללה למינהל מיסודה של הסתדרות הפקידים בתל אביב יש להתאים את פרשנות הדין לשינוי הנסיבות:

"אך בפסיקה הובהר באופן עקבי כי בית המשפט מוסמך ואף נדרש להישיר מבטו אל עבר המציאות - מבלי לעצום את עיניו - ולהתאים את פרשנות הדין לשינויי הנסיבות בהתקיים הצדקה לכך. אפנה, למשל, לדברי הנשיא מ' שמגר שנאמרו לפני כ-30 שנה:

"המשפט אינו סטאטי, כי החיים אינם סטאטיים, לא אלה של הפרט ולא אלה של הכלל. בעיות חדשות או בעלות לבוש חדש קמות ועולות מדי יום, ועל בית המשפט להיזקק אליהן ולפתור, אם הן מובאות בשעריו. אין בחקיקה או בתקדים המשפטי כדי לכסות מראש את

כל שטחי הדין, כי שינויי העתים והנסיבות החדשות והמתחדשות הם שמחייבים, לא אחת, בחינה חוזרת של הדין הרלוואנטי" (בג"ץ 5364/94 ולנר נ' יושב-ראש מפלגת העבודה הישראלית, פ"ד מט(1) 776, 758 (1995); ההדגשה הוספה – י"ע).

ואזכיר גם את דברי השופט א' רובינשטיין, שנכתבו באשר לדין המינהלי באופן ספציפי:

"נסיוננו מתיר לנו להפיק לקחים של משפט מינהלי, ולנסות להנחילם למערכת הממשל באמצעות פסיקתנו. לימוד ממשגי עבר ומבט רחב, ממקומנו כיום, אל תופעות ממשליות, מאפשרים לפתח את המשפט המינהלי לתועלת הכלל. גישה כזאת יש כמובן לנקוט בהירות ובאחריות; אבל הימנעות ממנה תעשה פלסתר את תפקידנו" (בג"ץ 3002/09 ההסתדרות הרפואית בישראל נ' ראש ממשלת ישראל, פסקה טז לפסק דינו של השופט רובינשטיין [נבו] (9.6.2009) (להלן: עניין ההסתדרות הרפואית)).

9. הנה כי כן, המציאות עצמה אינה שיקול "לבר-משפטי" כפי שנטען על ידי משיבי הממשלה. המציאות היא חלק בלתי נפרד מעולם המשפט, וחלילה לנו מלהתייחס אליה כשיקול שאינו ממין העניין (פסקה 105 לפסק דינו של חברי)."

ניגוד העניינים של כל חברי הממשלה

66. לטענת העותרת שני טעמים אמורים להוביל למסקנה כי ניגוד העניינים של ראש הממשלה ביחס להצבעה על המינוי של עדה במשפט כבעלת תפקיד בכיר בשירות הציבורי, מהווה גם ניגוד של כל חברי הממשלה. האחד הוא בהתאם לפסיקתו של בית משפט נכבד זה רק לאחרונה בעניין חקירת הפרקליטה הצבאית הראשית, והשני הוא תוך מבט עדכני על מבנה המשטר הנוכחי בישראל לאחר הבחירות לכנסת ה-26 וממשלה בראשות מי שנאשם בפלילים. ונדון בהם כסדרן.

פסיקת בית המשפט

67. בבג"צ 3545-11-25 ח"כ אביחי בוארון נ' היועצת המשפטית לממשלה (להלן: "עתירת בוארון") דן בית המשפט בשאלה מיהו הגורם אשר ילווה את חקירת המשטרה בנוגע להדלפת מידע מחקירת מעשי התעללות בכלואים בשדה תימן, וכיצד ימונה הגורם המלווה האמור וקבע תקדים חשוב בכל הנוגע להשפעתו של חשש לניגוד עניינים על סביבתו של מי שהחשש האמור מתעורר בהקשרו.

68. באופן מיוחד נזקק בית המשפט שם לשאלה זו, נוכח שהיועצת המשפטית לממשלה הייתה מי שקיבלה מידע מוטעה ומטעה מהפרקליטות הצבאית בנוגע להדלפת המידע מהחקירה.

69. במסגרת אותו הליך עמדה בפני בית המשפט הנכבד חוות דעת מיום 6.11.25 של היועצת המשפטית למשרד המשפטים אשר בה נקבע בין היתר כי המניעות עקב חשש לניגוד עניינים חלה לא רק על היועצת המשפטית לממשלה אלא גם על כל מי אשר פועל תחתיה או בפיקוחה כך:

לבסוף צוין, כי לנוכח המעורבות הישירה של היועמ"שית בשלבים מוקדמים של הבדיקה, ובהיותה זו שנושאת באחריות הכוללת להליך הבדיקה, ניגוד העניינים לא מתמקד רק אצל

המשנה לפרקליט המדינה, שליווה את צוות הבדיקה בראשות סגן הפצ"רית. לפיכך נקבע
כך:

"החובה להימנע ממעורבות בחקירה מופנית, בשלב זה, הן כלפי היועצת המשפטית
לממשלה והן כלפי המשנה לפרקליט המדינה [לתפקידים מיוחדים – י"ן] (ומטבע הדברים,
כל מי שהיה מעורב מטעמם). ככל שישנם גורמים נוספים שהיו מעורבים בפועל, ובאופן
משמעותי, בליווי הליכי הבדיקה של הצוות בראשות סגן הפצ"רית, חובת ההימנעות תחול
גם עליהם ועליהם לדווח על כך לח"מ לצורך מתן חוות דעת ובמידת הצורך עריכת הסדר
למניעת ניגוד עניינים".

70. כבי השופטת וילנר קובעת שם (פיסקה 55 לחוות דעתה) כך:

בנסיבות אלו, קיים קושי ממשי להפקיד את הפיקוח על החקירה בידי בכירי הייעוץ
המשפטי לממשלה או בכירי פרקליטות המדינה. אמנם, בפגישה הנ"ל מיום 15.1.2025 לא
השתתפו כל בכירי הייעוץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה. אולם, בשים לב להיקף
המשתתפים בפגישה ולמעמדם הבכיר; ובהינתן יחסי הכפיפות בין יתר בכירי הייעוץ
המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה, שלא השתתפו בפגישה, לבין ראשי מערכות אלו,
שנטלו בה כאמור חלק – אני סבורה כי יש בנסיבות אלו כדי להצדיק חריגה מכלל היסוד,
שלפיו אין להעביר את סמכויות היועמ"שית לפיקוח על חקירה פלילית קונקרטיה לגורם
מחוץ למערך הייעוץ המשפטי לממשלה או פרקליטות המדינה.

71. גם כבי השופט שטיין סבר שם, הגם שנימוקיו שונים בחלקם, כי נוכח המעורבות של היועצת המשפטית לממשלה
קמה מניעות מוסדית, כלומר שניגוד העניינים שלה, חל גם על כל הכפופים לה, גם אם כשלעצמם אינם נגועים
בניגוד האמור:

בנסיבות המקרה דנן, אופייה של המניעות אשר חלה על היועצת המשפטית לממשלה
יוצרת, לטעמי-שלי, מניעות מוסדית רחבה. מניעות זו יסודה, בין היתר, בשיקולי נראות
ציבורית ומראית פני-הצדק (מבלי שתשתמע מכך נימה של חוסר אמון בפרקליטי
ובפרקליטות המדינה, שעושים את עבודתם נאמנה).

כפועל יוצא של אותה מניעות מוסדית, לא ניתן, מבחינה אובייקטיבית, לקיים במלואה את
דרישת הסנכרון להוראות סעיפים 60, 61 ו-12(א)(1)(א) לחסד"פ. זאת, מאחר שאין בנמצא
פרקליט בכיר, כהגדרתו בהוראות אלה, שהמניעות האמורה אינה חלה עליו. במצב דברים
זה, אנו עומדים בפני חסר, אשר מביאנו לסעיף 3 לחסד"פ לפיו – "בכל ענין של סדר הדין
שאין עליו הוראה בחיקוק, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק".

72. למעשה, פסיקת בית המשפט הנכבד בעתירת בוארון יפה לעניינינו מקל וחומר, מכמה טעמים.

73. ראשית, כפי שהוסבר לעיל, גם העניין שבפנינו הוא מקרה מיוחד, נדיר וחריג.

74. שנית, משום שבענייננו מדובר בהסדר ניגוד עניינים ברור, מפורש וחתום, אשר הופר ביודעין ובריש גלי (באופן העולה, לגישת העותרת, גם כדי עבירה של מרמה והפרת אמונים בניגוד לסעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז-1977), כלומר הפרת ניגוד העניינים מצד ראש המערכת היא ברורה ובוטה.

75. שלישית, בניגוד למערך הפרקליטות הכפוף ליועצת המשפטית לממשלה שהוא נרחב ומבוזר, הממשלה היא גוף פוליטי שחבריו מורגלים בפעולה כאיש אחד. ועוד, הקשר בין ראש המערכת אשר ניגוד העניינים חל עליו, למערכת המושפעת ממנו הוא קרוב, אינטימי והיררכי משום שחברי הממשלה כפופים במישרין לראש הממשלה, והוא (כפי שיפורט להלן) מוסמך למנותם ולפטורם. הדבר מעצים את קרינת ניגוד העניינים מראש המערכת לכפיפו, שרי הממשלה. ובעניין זה נרחיב את הדיבור בהמשך.

76. הנה כך, בית משפט נכבד זה בעניין בוארון מכיר באפשרות קיומה של "מניעות מוסדית" זאת באופן שונה ואף **מרחיב** לעומת הפסיקה אשר דנה בעניין דומה הרלבנטי במיוחד לכאן.

77. מעבר לעובדה שמדובר בהלכה חדשה ומעודכנת, ניתן לאבחן את עניין בוארון מעניין הסדר הניגוד שנדון בפני בית משפט נכבד זה (בג"צ 3056/20) בטענה לפיה המניעות של ראש הממשלה כנאשם בפלילים, אמורה לחול גם על השר לביטחון פנים (כשם המשרה דאז) נוכח הקרבה הפוליטית שלו לראש הממשלה ("עניין השר לביטחון הפנים"). כב' הנשיאה חיות לא קיבלה טענה זו וקבעה בעניין זה (פיסקאות 45-48 לחוות דעתה) כך:

הסדר ניגוד עניינים הוא הסדר אישי הבוחן אם קיימים אינטרסים נוגדים אשר יש בהם כדי למנוע מנושא ההסדר לבצע את עבודתו ללא משוא פנים. לפיכך, זיקתו הפוליטית של השר לביטחון פנים לראש הממשלה – בין בשל היותם חברי אותה סיעה בכנסת ובין בשל היותו בעל "זיקה" לראש הממשלה כמובנו של המונח בסעיף 13א(ג) לחוק-יסוד: הממשלה – אין משמעה תחולה אוטומטית של המגבלות החלות על ראש הממשלה גם על השר לביטחון פנים. לנוכח המאפיין האישי של הסדר ניגוד העניינים, אף העותרים בעתירת האזרחים מסכימים עם היועץ המשפטי לממשלה כי "מעגל ניגוד העניינים של עובד ציבור אינו מורחב מראש ובאופן אוטומטי לגורמים הכפופים לו" (סעיף 29 לעיקרי הטיעון מטעמם).

בעתירת התנועה נטען עם זאת כי יש לראות בשר לביטחון פנים כמי שמכהן במשרת אמון של ראש הממשלה ולפיכך, יש להחיל עליו את ההסדר בדומה להחלתו על אנשי לשכת ראש הממשלה, כאמור בסעיף 2(8) לחוות הדעת. זוהי טענה מרחיקת לכת. אכן, לפי סעיף 4 לחוק יסוד: הממשלה, כל שר "אחראי בפני ראש הממשלה לתפקידים שעליהם ממונה השר". אך בביצוע תפקידו מחויב כל שר, והשר לביטחון פנים בכלל זה, להפעיל שיקול דעת עצמאי (ראו והשוו: בג"ץ 72/62 רופאיזן נ' שר הפנים, פ"ד טז 2428, 2451 (1962)).

השאלה המרכזית היא על כן, האם ענייניו האישיים של ראש הממשלה שבגינם הוא מצוי במצב של ניגוד עניינים, משפיעים גם על השר לביטחון פנים, עד כי ניתן לומר שהוא עצמו נתון בניגוד עניינים ויש להחיל עליו מגבלות כאלה ואחרות הקבועות בחוות דעת היועץ. נראה כי העותרים לא הציגו תשתית עובדתית מספקת לביסוס טענה זו. ההתבטאויות והפעולות של השר לביטחון פנים מהעת האחרונה אשר הוצגו על ידי העותרים (סעיפים

39-43 לעיקרי הטיעון בעתירת האזרחים), מצערות ככל שתהיינה, אינן מעידות כשלעצמן על כך שהשר לביטחון פנים מצוי בניגוד עניינים כאמור.

לצד מסקנה זו ראוי להעיר כי יש קושי מסוים בכך שמרבית הסמכויות שראש הממשלה מנוע מלעסוק בהן הועברו לשר לביטחון פנים. קושי זה נובע בעיקרו מהיבטים מוסדיים, לנוכח השפעת השר לביטחון פנים על עבודתם וקידומם של אנשי משטרה, שחלקם מעורבים בטיפול בהליך הפלילי בעניינו של ראש הממשלה וצפויים להעיד במשפטו. ריכוז סמכויות נוספות בידי השר לביטחון פנים ביחס לגורמים אלה – מעבר לסמכויות הנתונות לו ממילא בדין – עשוי להגביר את תלותם של אותם גורמים בשר. ואולם, חשש זה כשלעצמו אינו מונע את העברת הסמכויות בהתאם להסדר ניגוד העניינים, וכפי שציין בית המשפט לאחרונה בהקשר אחר: "הזיקה בין ראש הממשלה להחלטות המתקבלות על ידי הדרגים הממונים שבמורד ההיררכיה השלטונית אינה תמיד מהותית [...] אצילת הסמכות לגורם הנהנה משיקול דעת עצמאי נתפסת כפיתרון הולם [...]" (עע"מ 7678/16 דרוקר נ' הממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה, [פורסם בנבו] פסקה 4 לפסק דינו של השופט נ' הנדל (7.8.2017)).

הנחיה 1.1555 של היועץ המשפטי לממשלה, משקפת אף היא את הגישה לפיה אין פסול בהעברת סמכויות לגורם בעל שיקול דעת עצמאי:

"כאשר עובד ציבור נדרש להימנע מלעסוק בעניין או בנושא מסוים, יש צורך לתת את הדעת לשאלה מי יהיה הגורם שיטפל במקומו באותו העניין או הנושא. השאלה הרלוונטית לעניין זה היא האם גורם הכפוף לבעל התפקיד עשוי להפעיל שיקול דעת עצמאי או שבשל הנסיבות יש לקבוע כי גם הוא עצמו מצוי בניגוד עניינים בגלל כפיפותו לבעל העניין, מפאת האפשרות שיפעל בכדי להפיס את דעת הממונה עליו. בפועל, רק במקרים חריגים עוצמת ניגוד העניינים תהיה כה חזקה כך שלא ניתן יהיה להסתפק בהפעלת הסמכות על ידי גורם כפוף [...]". (סעיף 28 להנחיה)

לכך יש להוסיף כי במסגרת חוות הדעת קבע היועץ שעל ראש הממשלה להימנע ממעורבות בנושאים המנויים בחוות הדעת "באמצעות כל גורם ממשלתי" ועליו להימנע גם ממעורבות "בהחלטות המצויות בגדרי סמכויותיהם של שרי הממשלה השונים בעניינים המפורטים" (סעיף 2(7) לחוות הדעת). ביום 3.11.2020 אף שלח היועץ מכתב לשר לביטחון פנים ובו עדכן אותו בנוגע לאמור בחוות הדעת והדגיש כי עליו להימנע מלעמוד בקשר עם ראש הממשלה בכל הנוגע לעניינים המפורטים בחוות הדעת, לרבות ביחס לסמכויות שהועברו אליו מראש הממשלה, וחזקה על השר לביטחון פנים שיפעל בהתאם לכך.

לנוכח כל האמור, ובכפוף להבהרת היועץ המשפטי לממשלה לפיה טענות קונקרטיות שיועלו בעתיד ביחס לפעולה מצד השר לביטחון פנים המקימה חשש לניגוד עניינים, ייבחנו על ידי היועץ או מי מטעמו ויהיו כפופות לביקורת שיפוטית (סעיף 128 לכתב התשובה מטעם היועץ), אציע לדחות את העתירות ככל שהן נוגעות להחלת הסדר ניגוד העניינים של ראש הממשלה על השר לביטחון פנים.

78. לטעמנו, אין במה שנאמר בעניין השר לביטחון הפנים כדי למנוע את החלת המניעות המוסדית במקרה הנידון בעתירה זו, וזאת מכמה טעמים.

79. שם, דובר בשאלה של מניעות בהקשר להפעלות סמכויות מכח החוק של השר המדובר "אך **בביצוע תפקידו מחויב כל שר, והשר לביטחון פנים בכלל זה, להפעיל שיקול דעת עצמאי**". כאן, המניעות של כלל שרי הממשלה אינה קשורה כלל לביצוע הסמכויות שלהם בחוק, דבר אשר המחוקק מסדיר במפורש אלא באופן הצבעה אישי שלהם בישיבת ממשלה.

80. שם, דובר רק בהחלת הסמכות על שר מסוים בהתייחס לתפקיד שלו עצמו, השר האחראי על המשטרה, אשר משמעות החלת הסדר הניגוד עליו הייתה כי אינו יכול לבצע חלק משמעותי מתפקידו. לעומת זאת, כאן, מדובר בהחלת המניעות ביחס להחלטה אחת מסוימת של הממשלה במליאתה, דבר שאין לו ולא יכולה להיות לו השפעה על תפקוד השרים במסגרת הסמכויות שלהם.

81. והעיקר כאמור, פסיקת בית משפט נכבד זה בעתירת בוארון החדשה והמאוחרת, היא היא אשר מאפשרת ואף מורה כאמור, על קיומה של מניעות מוסדית עת מי שעומד בראש המערכת נמצא במניעות אישית.

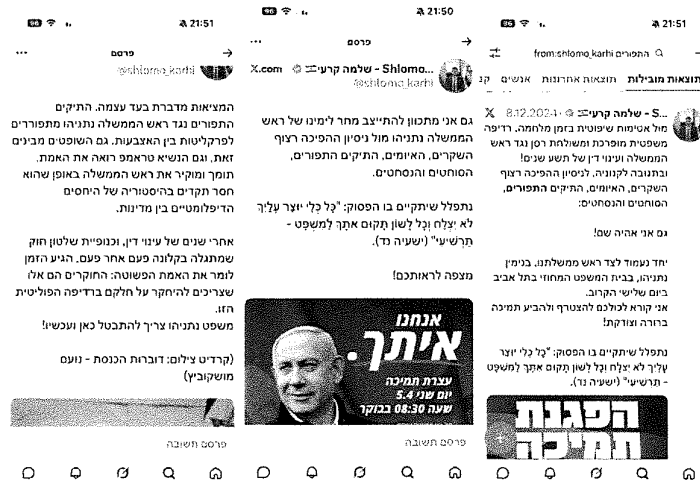
82. במאמר מוסגר נציין שגם בהקשר זה, מבלי להתיימר ולמצות, דברי הימים מאז ניתן פסק הדין בעניין השר לביטחון הפנים, מצביעים כי יתכן וכיום, בנסיבות הידועות לנו כעת, הייתה ההכרעה אחרת ראו למשל לעניין זה את החלטתו של כב' השופט גדעוני שניתנה בעניינה של רפ"ק רינת סבן (ע"מ 60933-09-25 **סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'**), שם השר לביטחון לאומי סירב להעניק דרגה לקצינה מצטיינת בניגוד מוחלט להמלצה של סגל הפיקוד הבכיר של המשטרה, כאשר בית המשפט שם קובע כי המדובר בשיקולים זרים, ואותם שיקולים זרים היו ההשתתפות של רפ"ק סבן בחקירות במשטרה של נתניהו טרם הגשת כתב האישום כנגדו.

מעמד ראש הממשלה במבנה המשטרי בישראל

83. מעמדו של ראש הממשלה במבנה המשטרי בישראל בכלל, ובתקופה זו של שינוי הנסיבות כאמור לעיל המתאפיין בניסיונות חוזרים ונשנים לפגוע בעצמאות הרשות השופטת ולהסיר מעל הממשלה והעומד בראשה כמעט כל מגבלה חוקית בפרט, מחייבים לטעמנו את החלת מה שנקבע בעתירת בוארון על הממשלה בכללותה ביחס למינוי המשיבה מס' 4.

84. לטעמנו כפי שנפרט להלן, מעמדו של ראש הממשלה דהיום, ביחס לחברי הממשלה הוא הרבה הרבה מעבר ויותר מיכולת ההשפעה והשליטה של היועצת המשפטית לממשלה על הכפופים לה, ולכן יש בהחלט מקום להחיל את שנקבע בעניין בוארון על המקרה כאן.

85. המחשה ברורה לכך ניתן לראות משלל אמירות של שר התקשורת, הוא השר שמציע את זהות חברי המועצה לאישור הממשלה, אשר כולן מהוות חזרה ברורה וחד משמעית של טענות שמשמיע ראש הממשלה (הנאשם עצמו) על "תפירת תיקים" –

86. מעמדו המיוחד של ראש הממשלה מוסבר בהרחבה בהסדר הניגוד (סעיף ב) (9) לחלקו המשלים של ההסדר, בחוות דעתה של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה דאז, עו"ד דינה זילבר):

"כידוע, התפיסה המשטרית בישראל מכירה בכך שבהיותו "ראשון בין שווים", ראש הממשלה הוא בעל מעמד מיוחד בקרב חברי הממשלה, ובמסגרת זאת, הוא נהנה משיקול-דעת רחב ביותר, בין היתר בהיבטים הנוגעים למבנה הממשלה, הרכבה, חלוקת התפקידים בין חבריה, ניהול עבודתה וסדר-יומה ועיצוב מדיניותה ויעדיה. כידוע, ביטויים לכך מעוגנים, בין היתר, בהוראות שונות בחוק-יסוד: הממשלה, כמו גם בהוראות התקנון לעבודת הממשלה. וראו בהקשר זה בג"ץ 5261/04 עו"ד יוסי פוקס נ' ראש ממשלת ישראל 2004 (פ"ד נט(2) 462, 446 (2004)). לפי התקנון לעבודת הממשלה, ראש הממשלה קובע את סדר יומה של הממשלה ומנהל את ישיבותיה (סעיפים 1 ו-13); ניתן להביא בפניו מחלוקות בין שרים לעניין הפעלת סמכות על-פי דין הנתונה בידי שני שרים או יותר (סעיף 6); בסמכותו להרשות, לפי הצורך, חריגה מהוראות שונות בתקנון (סעיף 9); ועוד. מדובר בדוגמאות בלבד, אשר ברי כי אין בהן כדי למצות את מעורבותו והשפעתו הרחבה והעמוקה של ראש הממשלה על כלל פעילותה של הממשלה, לעתים למעשה אף יותר מאשר להלכה. בין היתר, בקבעו את סדר יומה של הממשלה ובנהלו את ישיבותיה, ראש הממשלה מעורב בכל הצעת החלטה שמוגשת לממשלה ובעל השפעה מכרעת על מהלך הדיון בישיבות הממשלה ועל תוצאותיו הלכה למעשה (וכך גם בוועדות השרים שהוא עומד בראשן). ניסיון החיים מלמד כי לא פעם, בעניינים ובהקשרים שונים, משמש ראש הממשלה כגורם מנחה גם ביחס לפעילותם של השרים האחרים.

משמעות הדבר היא כי בפועל גם נושאים המצויים באחריותם של שרים אחרים, עשויים להיות מטופלים תוך מעורבות של ראש הממשלה – ככל שהוא רואה לנכון להיות מעורב בהם...".

87. לכן, בהסדר הניגוד נקבע כי האיסור שחל על ראש הממשלה חל גם על כל פעולה של ראש הממשלה בעניינים שבהם הוא מנוע באמצעות כל גורם ממשלתי או אחר, וכן על התערבות בהחלטות המצויות בגדר סמכויותיהם של שרים אחרים. ובלשון סעיף 7(2) להסדר הניגוד:

"יובהר כי חובת ההימנעות המוטלת עליך מחמת ניגוד עניינים משתרעת גם על כל מעורבות בקבלת החלטות בעניינים המפורטים לעיל, וכן על כל פעולה שלך באמצעות כל גורם ממשלתי או אחר. בתוך כך, יצוין כי חובת ההימנעות אינה נוגעת רק לסמכויות המצויות בידיך כראש הממשלה, אלא גם להתערבותך בהחלטות מצויות בגדרי סמכויותיהם של שרי הממשלה השונים בעניינים המפורטים לעיל."

88. מעמדו המיוחד של ראש הממשלה, ובפרט, משמעות "יחסי הכפיפות" בינו לבין השרים בממשלתו (אם לעשות שימוש במונח שבו נעשה שימוש בעניין בוארון), הוסבר על ידי שופט בית המשפט העליון לשעבר, פרופ' יצחק זמיר, במאמר שכתב על ידו: **בין דמוקרטיה פרלמנטרית לשלטון יחיד ("הארץ" 5.1.2023)**. יש לציין כי הדברים נכתבו טרם הניסיונות שתוארו לעיל לפגיעה בעצמאות הרשות השופטת:

"למעשה, המצב בישראל גרוע אף יותר. כיצד? כשם שהממשלה שולטת בכנסת, כך ראש הממשלה שולט בממשלה. בהתאם לכך, בדרך כלל (כמובן, כפוף לחריגים) החלטת הממשלה היא בעצם החלטת ראש הממשלה. השרים נוטים לתמוך בהצעה של ראש הממשלה גם אם היא אינה משקפת את רצונם, ולא להתנגח עמו. אכן, זה באמת לא נעים, ועל פי רוב גם לא משתלם, להתנגד לראש הממשלה. קודם כל, משום שראש הממשלה הוא בדרך כלל גם ראש מפלגת השלטון, ובידו להשפיע (אם לא להכריע) על הקריירה הפוליטית של כל שר המכהן בממשלה מטעם מפלגה זאת. נוסף לכך, ראש הממשלה יכול בכוח תפקידו להכביד מאוד על כל שר, בדרכים שונות, במילוי תפקידו. יתרה מזאת, "חוק יסוד: הממשלה" קובע כי "שר אחראי בפני ראש הממשלה לתפקידים שעליהם ממונה השר"; ראש הממשלה מוסמך "להעביר כל שר מכהונתו", כלומר לפטר כל שר, לפי שיקול דעתו; ו"התפטרות ראש הממשלה — כהתפטרות הממשלה."

89. הוא מפנה באותו מאמר אל ספרו של פרופ' שטרית "שמעון שטרית, הממשלה: הרשות המבצעת - פירוש לחוק יסוד: הממשלה" (כרכים א-ב, מסדרת פירוש לחוקי היסוד, "זמיר עורך, 2018") הכותב בפרק 10, ראש הממשלה בעמ' 410 כך:

"למעשה, הניסיון המצטבר של מדינת ישראל, מאז הקמתה, מלמד כי בידי ראש הממשלה לנהל את ממשלתו במידה רבה לפי רצונו. המגבלות המוטלות על כוחו של ראש הממשלה, נוסף על הגבולות שחוק-יסוד: הממשלה קובע לסמכותה של הממשלה, נובעות בדרך כלל מאילוצים פוליטיים: המשקל הפוליטי של סיעות בקואליציה, המעמד של שר במפלגתו ודעת הקהל. יש באילוצים אלו כדי להכביד לא פעם על יכולתו של ראש הממשלה לנווט את הממשלה בדרכו. עם זאת אין מקורם של האילוצים בחולשה משפטית, אלא הם נובעים בעיקר מיחסי הכוחות הפוליטיים במדינה, כפי שהם מתגבשים לפי שיטת הבחירות הנוהגת בישראל."

90. המלומדת מורן קנדלשטיין-היינה חקרה את המעמד המשפטי החוקתי של ראש ממשלה במשטרים פרלמנטריים, וערכה השוואות בין מדינות שונות לעומת מדינת ישראל - קנדלשטיין-היינה, חיבור לשם קבלת התואר "דוקטור לפילוסופיה" אוניברסיטת בר אילן הפקולטה למשפטים (2019) **המעמד החוקתי של ראש הממשלה במשטרים פרלמנטריים**.

91. היא כותבת בפרק המסקנות על מצב הדברים בישראל ביחס לכוח המרוכז בידי ראש הממשלה כך :

"ניתוח סמכויותיו השונות של ראש הממשלה בפרק ז מעלה כי ראש הממשלה מרכז בידי עוצמה ניכרת, הן בזירה הפרלמנטרית והן בזירה הפנים-ממשלתית. הגם שהתפיסה המקובלת היא כי ראש הממשלה הוא "ראשון בין שווים", בפועל מעמדו של ראש הממשלה הוא משמעותי יותר...

מסקנה זו בדבר התחזקות כוחו של ראש הממשלה במסגרת ביתו הפוליטי היא חשובה בכמה מישורים. ראשית, במישור הפנים-מפלגתי, תובנה זו מעוררת את הצורך לקדם דמוקרטיה פנים-מפלגתית. שנית, נתון זה הוא חשוב לצורך הסדרת הדינים הנוגעים למעמדו של ראש הממשלה במסגרת יחסי הגומלין שבינו לבין הממשלה ובינו לבין הכנסת. זאת מאחר שהצורך בהטלת סייגים על כוחו של ראש הממשלה גובר, שעה שאין בנמצא אותו "בלם פנימי" בדמות המפלגה, שעשוי לרסן את כוחו ולהבטיח התחשבות בעמדות אחרות. ככל שהסדרים המפלגתיים מקנים כוח רב יותר למנהיג המפלגה, כך גובר הצורך להבטיח את התממשותם של עקרונ הייצוגיות ועקרון הפרדת הרשויות בזירה הארצית. המסקנה המרכזית שעלתה מן השער השני בדבר קיומו של "אפקט מצטבר" של התחזקות כוחו של ראש הממשלה בכל הזירות, מעוררת חשש מפני שחיקה ממשית של עקרונות היסוד של המשטר הפרלמנטרי."

92. זהו אם כן המצב "הרגיל" של המשטר בישראל, המציג כוח ושליטה כמעט בלתי מוגבלים של ראש הממשלה בממשלה, בוודאי שמצב זה מצדיק על החלת המניעות המוסדית על כלל שרי הממשלה. על אחת כמה וכמה נכון הדבר בנסיבות הנוכחיות של המשטר בישראל אשר בו אינטרס ראש הממשלה ובמיוחד מצבו המשפטי נוכח התיק הפלילי, גובר כמעט על כל אינטרס אחר.

93. המלומדת גילה שטופלר כותבת על השינויים המשטריים אשר נערכים לא רק בישראל, דרך מעבר מדמוקרטיה ליברלית לשיטת משטר המקדשת את מעמדו של המנהיג היחיד, "שקיעת הדמוקרטיה הליברלית ותחייתה של המדינה הפטרימוניאלית." *המאמר עומד להתפרסם במשפט וממשל כרך ל (2025)*.

94. שטופלר מגדירה את המשטר הפטרימוניאלי, בהתבסס על הגדרות של מחקרים קודמים כך - **"[B]ased on the arbitrary rule of leaders who view themselves as traditional "fathers" of their nations and who run the state as a family business of sorts"**

95. בהמשך לכך היא טוענת כי מאפיין מרכזי של סוג משטר זה הוא פגיעה בשירות הציבורי והחלפת מומחים בנאמנים :

”מאפיין מרכזי של מנהיגים פטרמוניאליים המעוניינים לעבור מדמוקרטיה ליברלית למדינה פטרמוניאלית הוא ניסיון לחסל את הניטרליות והמקצועיות של השירות הציבורי על ידי ריקון מנגנוני המדינה מבעלי מקצוע ומומחים החלפתם בנאמנים.”

96. העתירה דכאן אינה נסובה סביב כישוריה של המשיבה מס' 4, אולם, לא ניתן להתעלם מהמצוטט כאן, שעה שמינוייה של המשיבה מס' 4 בוצע תוך הפרת הסדר הניגוד.

97. ובהמשך שטופלר מצביעה על כך כי גם בישראל מדובר במעבר ברור לשיטת משטר פטרמוניאלי :

”גם בישראל ניתן לראות בבירור מעת תחילת כהונתה של הממשלה ה - 37 את הניסיון של נתניהו וממשלתו לבצע מעבר מהאמנה החברתית המלווה באחריותיות אופקית לאמנה הפטריארכלית המלווה באחריותיות אנכית.”

98. ונדמה שאין צורך להרחיק עדות להוכחת עניין זה. כל המעיין במכתב עליו חתמו כל שרי מפלגתו של ראש הממשלה לנשיא המדינה (נספח 5 לעיל), יכול להיווכח אל נכון כי תפיסתם שלהם, היא כי המשטר והשלטון בישראל נמצא בידי של אדם אחד (יחיד ומיוחד לגישתם) אשר בלעדיו, או ללא הענקת חנינה עבורו, אין ולא תהיה תקומה למדינה. ואם זו היא תפיסתם, האם לא כרצונו יעשה, גם בכל הקשור למינויים?

99. העותרת תבקש לטעון כי מצב דברים נוכחי זה, וכי נסיבות עכשוויות אלו, חייבות להילקח בחשבון וכי מצב הדברים הנוכחי בישראל אינו רק של שליטה כמעט בלתי מוגבלת של ראש הממשלה בממשלה כפי שמציין פרופ' שטרית, אלא הרבה יותר מכך.

100. בנסיבות כאלו, הרי שמתעצמת עד מאד החשיבות של הרחבת המניעות האישית של ראש הממשלה, אל המניעות המוסדית של חברי הממשלה כולה. הם, אותם חברי ממשלה – לגישתם שלהם כפי שעולה ממכתבם לנשיא המדינה, ולגישתם שלהם כפי שעולה משלל המהלכים שמבצעת הממשלה בהקשר לשירות הציבורי ולשלטון החוק, הינם בגדר מי אשר **”חוסים בצילו של המנהיג”** (ויאמרו **כְּלֵהֲעֵצִים אֶל הָאֵטָד : לֵךְ אִתָּה מְלֶךְ עֲלֵינוּ! וַיֹּאמֶר הָאֵטָד אֶל הָעֵצִים : אִם בָּאֲמַת אֲתֶם מְשָׁחִים אֶתִּי לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם - בָּאוּ חָסוּ בְּצִלִּי ; שׁוּפְטִים פָּרַק ט' י"ד ע"ד ט"ו).**

101. בנסיבות אלו, הרי שישנה לא רק הצדקה אלא אף הכרח לקבוע, כי המניעות האישית של ראש הממשלה חלה ותחול על כל שרי הממשלה בהתייחס להחלטות על מינוי המשיבה מס' 4 כחברה וכיושבת ראש המועצה.

סמכות הממשלה וההצבעה החוזרת; במקרה זה אין בהם בכדי לרפא את הפגם

102. יטען מי שיטען שלפי סעיף 7(א) לחוק הרשות השנייה, הממשלה היא זו שרשאית למנות יו"ר לרשות השנייה ואת סמכותה זו, המעוגנת בדין, לא ניתן לשלול ממנה.

103. לטענה זו נשיב כך : אין בעתירה דכאן בכדי לכפור בסמכות הממשלה לממש את הסמכויות שהוענקו לה בדין.

104. טיעונו כאן הוא שבנסיבות המקרה הנוכחי, אופייה של המניעות אשר חלה על ראש הממשלה יוצרת מניעות מוסדית רחבה (על חברי הממשלה כולה). כפועל יוצא של אותה מניעות מוסדית, לא ניתן, מבחינה אובייקטיבית, למנות את הגב' ד"ר בן-חי שגב לפי חוק הרשות השנייה, זאת, מאחר שאין בנמצא שר בממשלה שהמניעות האמורה אינה חלה עליו.

105. את טיעוננו זה נסביר באמצעות ההפניה לנימוקו של כבי' השופט שטיין שצוטט לעיל: במצב הדברים שנוצר (מאחר שאין בנמצא שר בממשלה שהמניעות המוסדית האמורה אינה חלה עליו והיא אינה יכולה לממש את הסמכות שהוענקה לה לפי סעיף 7(א) לחוק הרשות השנייה), אנו עומדים בפני חֶסֶר. במקרה שנדון בעניין בו ארוך, אותו החֶסֶר, הוביל את כבי' השופט שטיין לסעיף 3 לחסד"פ לפיו – "בכל ענין של סדר הדין שאין עליו הוראה בחיקוק, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק". אלא שסמכות כזו אינה בנמצא לפי חוק הרשות השנייה.

106. משכך - מקום בו הסמכות נתונה לממשלה (ולה בלבד) אך היא מנועה מלממש אותה (לצורך מינויה של המשיבה מס' 4), בשל המניעות המוסדית שמוטלת עליה בעטיו של הסדר ניגוד העניינים של ראש הממשלה, המסקנה היא כי לא ניתן יהיה למנות את המשיבה מס' 4 כיו"ר הרשות השנייה.

107. אמנם, מסקנה זו, מבחינתה של המשיבה מס' 4, היא אינה עניין של מה בכך. אולם, משגילה ראש הממשלה את דעתו (פעמיים) כי הוא חפץ במינויה (לראשונה, כאשר הונחה על ידו ההצעה לסדר יומה של הממשלה ולאחר מכן כאשר הצביע בעדה), יצא המרצע מן השק. ומשיצא, לא ניתן עוד להתעלם ממנו, ובוודאי שלא ניתן לרפא את הפגם באמצעות הצבעה חוזרת.

108. וראה בהקשר זה, של גילוי דעה מוקדמת, גם את האמור בסעיף 152 ב ו – ג לדו"ח הצוות לחשיבה מחודשת בהיבטי ניגוד עניינים, מיולי 2018:

"ב. ניגוד עניינים לאחר הבעת דעה: יש לבחון האם בעל התפקיד המצוי במצב של ניגוד עניינים הביע עמדתו בעניין זה בעבר או היה מעורב, ולו באופן לא פורמלי, לפני קבלת הנחיה הפוסלת את מעורבותו. ככל שהביע עמדה נחרצת או היה מעורב בעניין, מוטב יהיה להימנע מהעברת העניין לגורם כפוף, שכן אז קיים חשש כי הגורם הכפוף יתקשה להפעיל שיקול דעת עצמאי.

ג. עוצמת הזיקה: במקרים בהם לבעל התפקיד המצוי במצב של ניגוד עניינים ישנה זיקה משמעותית לעניין לגביו הוא מנוע, עלול להיווצר מצב שגם הגורם הכפוף יתקשה לקבל את ההחלטה. גם אם בפועל לא מתקיים ניגוד עניינים הפוסל את הכפוף מלקבל החלטה, ככל שמדובר בזיקה משמעותית ועוצמת החששות בהקשר זה גבוהה יותר, הדבר מטה את הכף להימנעות ממעורבות הכפוף בקבלת ההחלטה."

109. ולכן, מאחר שראש הממשלה אינו רשאי לעסוק במינויה של המשיבה מס' 4 ליו"ר הרשות השנייה, כך, החברים בממשלתו ובקואליציה (הכפופים לו כולם), נגועים בניגוד עניינים מוסדי ולכן גם הם אינם רשאים לקדם את מינויה לתפקיד. נוכח העבודה שראש הממשלה גילה את דעתו בהקשר זה, תוך הפרת הסדר ניגוד העניינים שלו, לא ניתן לתקן את ההחלטה באמצעות הצבעה חוזרת.

110. נוסף ונדגיש, למשיבה מס' 4 אין כל זכות קנויה לשרת כחברת המועצה או כיושבת הראש שלה, כבר ברשימה שהועברה לשרים היו מלבד המשיבה עוד מועמדים/מועמדות לכהונה כיו"ר, ולכן נוכח המניעות המוסדית של הממשלה כולה, היה עליה לבחור במועמד/ת אחרים הכשירים לתפקיד זה, ובכך גם לא נפגעה סמכות הממשלה, תוך שמוגשמת המניעות שלה ביחס למשיבה מס' 4.

111. ראש הממשלה בהיותו נאשם בפלילים מפר ביודעין את הסדר הניגוד שלו ומעלה לדיון ומשתתף ומצביע על מינוי של מי שהעידה במשפטו, ובאופן מפתיע לטובתו, לתפקיד משמעותי בפקוח על התקשורת המשודרת בישראל.
112. ונזכיר, וגם לכך יש חשיבות, כתב האישום מייחס לראש הממשלה עבירות פליליות שהן בדיוק אבל ממש בדיוק, ניסיון להשפעה פסולה על עיתונות בישראל, דרך ביצוע עבירות של שוחד ושל הפרת אמונים.
113. שרי הממשלה, אשר כולם כאחד עומדים מאחוריו ומביעים באופן ברור עמדות כנגד ההליך המשפטי המתנהל כנגדו, עושים כדברו ומצביעים כאיש אחד בעד המינוי של אותה עדה במשפטו.
114. לדעת העותרת אין מקרה מובהק וברור יותר בו יש להפעיל את ההלכה שנקבעה בעניין בוארון, לפיה כל חברי הממשלה נוגעים ביחס לאותה החלטה בניגוד של ראש הממשלה ולכן יש לפסול ביחס לכולם כל החלטה שלהם הנוגעת למינוי של המשיבה מס' 4 לתפקידים אליהם מונתה.
115. נוכח כל האמור לעיל יתבקש כב' בית המשפט ליתן צו על תנאי, צו ביניים וצו מוחלט כמאור ברישא לעתירה זו.
116. מצ"ב תצהיר מטעם העותרים כתמיכה לעתירה זו.

שחר בן מאיר, עו"ד

ב"כ העותרת

תצהיר

אני הח"מ, עו"ד נדב וייסמן ת.ז. 028591154, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בדין אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

1. הנני עורך תצהיר זה כתצהיר תמיכה לעתירה של העמותה לשמירת ערכי המשפט נגד ראש הממשלה ואח'.
2. אני מצהיר כי האמור בסעיפים 1-56 לעתירה הוא נכון וכי האמור בסעיפים 57-115 לעתירה הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונתי.

חתימת המצהיר

אישור

אני הח"מ, עו"ד שחר בן מאיר מאשר בזאת כי ביום 5.4.26 הופיע בפני עו"ד נדב וייסמן ת.ז. 028591154, המוכר לי אישית, ההופעה לפניי בוצעה באמצעות היוועדות חזותית אשר מתועדת אצלי, כאשר המצהיר מופיע לפניי על גבי הצג, עת הצהרתו מושא האימות לפניו והוא מצהיר בפניי כי הוא מצוי במדינת ישראל בזמן החתימה והאימות והוא מסכים לתיעוד החזותי ועשיית השימוש בו. וכי לאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בדין אם לא יעשה כן, אישר את נכונות תצהירו דלעיל וחתם עליו בפני בהיוועדות חזותית.

שחר בן מאיר, עו"ד
מ.ר. 14121
רח' אבא יהודה 12, ר"ג
טל: 03-6127878 פקס: 03-6127979